

Ønsker å treffe krigsbarn

— Vi vet at det er noen hundre krigsbarn i Oppland. Vi har kontakt med mange av dem, men ønsker å treffe flere. 18. juni skal vi ha et møte på Hamar der alle er velkommen.

AV

KRISTIAN HOSAR

Det er Arne Walter Lorentzen på Kapp som sier dette. Han er formann i lokalavdelingen i Oppland og Hedmark av Norges Krigsbarnforbund.

Mange ukjente

— I de to innlandsfylkene kjenner vi 200-300 krigsbarn, det er lite i forhold til det virkelige antallet. Totalt i hele Norge er det i dag 9.000 - 10.000 som har norsk mor og en far fra den tysk-østerriske okkupasjonsmakten. Krigsbarna er nå i 50-årsalderen

og er å finne i alle samfunnslag. Noen har stått fram, andre forsøker på alle måter å skjule sin identitet.

— Mens vi var barn og unge og i gang med å skape vår «kariere», var ikke behovet for kjønne vårt opphav så stort. Men i voksenalder er behovet et annet, sier Lorentzen.

— Tyskerne er stort sett åpne i denne saken, østerrikerne er mye mer konservative og lukket.

Lorentzen forteller om mange som har funnet fram til sine opphav, enten faren, eller slektninger, eller en gravstein på en fremmed kirkegård. Noen har funnet gravstedene i Finland og Russland, etter hvert som den russiske grensen er åpnet.

Mye vondt

Mange krigsbarn har opplevd mye vondt. Mye hevnløst mot okkupanten rammet krigsbarna. Mange krigsbarn har fått kjenne til fulle at de er «tyskerunger», sier Lorentzen.

— Vi strever for å finne opphavet, og vi kjemper mot kommuner, fylkeskommuner og statlige organer for å få papirer som kan fortelle hvem vi er. Det er også en kamp mot våre mødre, de vil ofte ikke fortelle, og har løyet med at faren for lengst er død.

Det er gjort mange fysiske og psykiske overgrep mot krigsbarn, det har jeg opplevd selv, sier han.

— Vi vet hva ordet «mindreverdig» betyr. Det er ikke alle som stiller med like stor glede for å se 17. mai-togene!

En glad gjeng

Norske krigsbarn har foreninger i alle fylker unntatt Finnmark, der det kanskje er fleste krigsbarn, men hvor de også er reddest for å stå fram. Landsforeningen ble stiftet i Lunde i Telemark i 1986.

— Vi er en oppreist og glad gjeng. Vi arbeider i krigsbarnas interesse med opplysningsvirksomhet, for å få lettere adgang til kildene og for en kortere behandlingstid. Vi er selvfølgelig partipolitisk nøytrale som forening. Alle som er født mellom 1940 og 1946 med tysk far og norsk mor, kan bli medlem.

Lorentzen sier at det er først de siste årene at arbeidet blant krigsbarn for å finne opphavet har løstnet, særlig etter at aviser, radio og fjernsyn begynte å interessere seg for saken.